

VECKOBLADET

Fredag den 3 december

Utkommer fredagar 1999 25:e årg.

36

Huvudvärk, andnöd och Alvedon

Årets upplaga av kommunfullmäktiges budgetsammanträde kan sammanfattas med "Har du hört den förut?". Med andra ord var hela tillställningen ganska förutsägbar. Samma personer gjorde och sa ungefär samma saker som förra året, och åren dessförinnan.

Kursretorik för folkvalda

Man kan konstatera att det vore välgörande med en kurs i retorik för fullmäktiges ledamöter. Långt ifrån alla är lysande talare. Det är alldeles för mycket hummanden och upprepningar. Dessutom pratar de flesta alldeles för länge. Det blir helt enkelt ganska enahanda och trist att lyssna i längden.

Sammanträdet inleddes med att fullmäktiges ordförande, Lennart Ryde (m), uppmanade ledamöterna att skriva på ett av vänsterpartiet initierat uttalande för demokrati och öppenhet - mot nazism, rasism och främlingsfientlighet, vilket samtliga ledamöter också gjorde. Uttalandet får väl med detta anses antaget, även om man kan undra varför ordförande valde att inte ta upp det på dagordningen - han var själv den förste som skrev på. Ingen av tidningarna som bevakade sammanträdet har heller publicerat uttalandet i sin helhet, kanske för att det inte befästes med klubbslag från podiet?

Ohelig allians i renhållning

Renhållningstaxan blev det diskussion om. Renhållningsstyrelsen ville höja taxan dels för att kompensera för höjd avfallsskatt, dels för att möjliggöra miljöåtgärder enligt Agenda-21. God källsortering i flerbostadshus skulle exempelvis ge lägre taxa än osorterade sopor. V, mp, fp, c och kd gick på renhållningsstyrelsens förslag medan m ville ha oförändrad taxa. M menade att den höjda avfallsskatten skulle finansieras genom rationaliseringar. I fullmäktige ingick m och s en ohelig allians och röstade igenom en höjning med hälften mot vad Renhållningsstyrelsen hade beslutat, dvs kompensation för avfallsskatten men inga miljöåtgärder enligt Agenda-21. Ett intressant utslag av s påstådda miljöprofil.

Efter taxorna var det så dags för den flera timmar långa allmänpolitiska debatten där de politiska blocken delades upp i "de goda" och "de onda". En intressant, men bitvis sövande, kraftmätning där "de goda" hela tiden förträdades

av den talare som just för tillfället var aktuell i talarstolen, och "de onda" följaktligen tillhörde det andra blocket.

Lågt kommunalt mål

Det hade hunnit bli sen eftermiddag denna första mötesdag innan fullmäktige äntligen kunde ta itu med själva budgeten. Under rubriken Kommunkontor - Kommunledning fanns i budgetförslaget ett enda inriktningsmål: "Lunds kommun skall utarbeta och anta en strategi för konkurrensupphandling". Punkt. Vilken visionär kommun har detta som sitt högsta inriktningsmål? Katastrofalt dåligt tyckte vänsterpartiet och yrkade att detta skulle ersättas med följande mål: "Lunds kommun skall:

- utveckla välfärden
- arbeta för en ekologiskt hållbar utveckling
- utveckla det mångkulturella samhället"

Vi fick stöd av mp och s, men yrkandet röstades ner av den borgerliga majoriteten som, vilket är välkänt, inte har några andra visioner eller ambitioner än att konkurrensupphandla och privatisera.

Vänsterpartiet yrkade på en besparing på 2 miljoner kronor under Medborgarkontor, eftersom vi menar att detta är en skendemokratisk reform som ingen hittills har kunnat förklara meningen med. Medborgarkontoren kan på intet sätt ersätta KDN eller Kommunledningskontoren.

Vi yrkade på en besparing på 5, 10 resp 15 miljoner kronor för Lundafastigheter, som i sin budgetframställan hade meddelat att kostnaderna för det reguljära underhållet skulle öka med dessa belopp de närmaste tre åren utan att förklara vad den kostnadsökningen skulle bero på.

Svaga grunder för fullmäktige att öka kommunens kostnader på tyckte vi i oppositionen, men vi röstades ner av majoriteten.

Vi yrkade på fria skolmältider på gymnasieskolan samt på 2,5 miljoner till ökade resurser för undervisning. Lunds kommun har höga lokalkostnader men lågt undervisningsanslag per elev på gymnasiet (vi ligger under riksgenomsnittet). Trots stöd från Kommunpartiet studenterna blev det inga fria skolmältider nu heller. Borgerligheten anser fortfarande

att eleverna åter bättre om de får betala för maten, trots att det finns vetenskapliga undersökningar som visar att i de kommuner som har skolmältidsavgift äter många elever godis och läsk i stället för mat.

Inget till Kino!

Det blev inte heller några 300 000 till Kino för upprustning av lokalerna, och ingen satsning på Kommunala musikskolan (eller Kulturskolan som den numera heter) på en miljon som vi i vänsterpartiet ville. För närvarande står ca 1000 barn i kö till musikskolan för att spela instrument. Att korta den kön skulle vara en viktig socialt förebyggande satsning. Alla barn i Lunds kommun som vill spela ett instrument ska få göra detta, och helst avgiftsfritt.

Under rubriken "Tekniska nämnden" brukar det diskuteras trafikfrågor. Ordföranden i nämnden, Jörgen Jörgensen (fp) (som ni vet har han mindre karisma än en känd Lundensisk lundareporters hankatt), talade om cykelstaden Lund. Men han kunde eller ville inte svara på hur det kunde vara en miljöåtgärds satsning enligt Lundamats och Agenda 21 att bygga Östra Ringen (den som inte får heta så numera utan kallas Norra Ringens förlängning) och en ny motorvägsav- och påfart vid Gaste-lycken.

I övrigt debatterades nödiga lundabors och turisternas behov av offentliga toaletter onödigt länge, liksom rullstolsburnas rätt att åka kollektivt med lokalbussarna. Kommunfullmäktiges ordförande är förmodligen i behov av en hörapparat eftersom han i omröstningen uppfattade att rätten för rullstolsburna att åka kollektivt inte skulle skrivas in som mål i budgeten. När votering begärdes visade det sig nämligen att alla utom fyra moderater (kf's ordförande och vice ordförande samt två till) tyckte att målet skulle stå med.

Odemokratisk arbetsmiljö

För övrigt är det så att man inte klarar två dagars budgetförhandlingar utan Alvedon och allergi-mediciner. Det är inte talarnas inlägg som påkallar intag av läkemedlen utan själva arbetsmiljön i sessionssalen. Det tar ungefär en kvart så börjar ögonen klia, halsen svullnar och en dunkande huvudvärk, i form av ett

PROGG

Alltså: Röda Kapellet spelar låtar av Mikael Wiehe, Gunder Hägg/Blå Tåget, Thåström och andra. Stina Hall sjunger några av de gamla goda texterna när inte publiken gör det (sångblad utdelas). Röda Flåset sekunderar. Alltså:

FEST

fredag 10 december kl. 20-24, Stadshallens foajé. Inträde 20 kr. Servering, mingel. Alla är välkomna över generationsgränserna. Fast vi misstänker att de unga ger sej av när storbandet avrundar kvällen med det som verkligen inte är ungdomarnas musik. Alltså:

DANS

Dold kostnad

-Det kom några gymnasister till min biblioteksfilial och ville låna en massa böcker till ett specialarbete, berättar Kitten. Jag sa till dem: men gymnasieskolorna har ju utmärkta bibliotek, böckerna som ni behöver finns där. Vilket skola går ni på?

- Agardhs gymnasiet, svarade de. Vi har inget bibliotek. Lärarna sa åt oss att gå hit eller till UB.

De fick sina böcker, folkbiblioteken är ju för alla. Men inte spelar privatskolorna efter samma regler som den allmänna skolan när de kan vältra över kostnader på det sättet, och kanske satsa på sånt som är tjugisigare.

Vi både vet och misstänker att det är på liknande sätt med många andra privatiseringar av offentlig verksamhet.

järmband som dras åt kring pannan, finner sig. Luftväxlingen i salen är lika med noll. Enligt en liten privat undersökning som inte gör några som helst anspråk på att vara vetenskaplig medicinerar bortåt en tredjedel av ledamöterna sig med allergimedien, ögon-droppar och tabletter, och/eller alvedon för att överhuvud taget klara av att vistas i sessionssalen. Detta måste anses vara djupt odemokratiskt eftersom det tvingar folk att lämna salen och därmed gör det svårt att följa med i debatten. Dessutom får man skäll av presidiet som vill ha god närvaro i salen. Arbetsmiljön för fullmäktigeledamöterna är ett fall för yrkesinspektionen!

Cecilia Wadenbäck

Vård och omsorgsnämnden.

I Veckobladet 34 Fredag 19 november 1999 gick det att läsa - "Följande utsågs till och representera Vänsterpartiet till och med december år 2002:

Vård & omsorgsnämnden: Nita Lorimer ord., och Ibrahim Kakahama ers."

Vem är vi och vad vill vi?

Nita: Jag har bott i Lund den mesta tiden sedan jag flyttade hit i januari 1973 via Uppsala från Australien som jag lämnade året innan. Jag har alltid sympatiserat med vänstern men valde att vara medlem i Vänsterpartiet så sent som hösten 1998. Varför just då och inte tidigare? För mig är det viktigt att om jag är medlem i ett politiskt parti så skall jag även kunna vara aktiv i det. För mig skiljer sig ett medlemskap i ett politiskt parti från ideella föreningar och intresseorganisationer på det sätt att man deltar i samhällets styrning och maktstruktur.

Det är också viktigt för mig att jag kan stödja de viktigaste principerna som partiet står för och hur partiföreträdare praktiskt agerar. För att kunna veta att jag gör det måste jag delta aktivt i de diskussioner och resonemang som förs kontinuerligt i partiet. Jag vill absolut inte påstå att alla bör tycka så här men det är förklaringen till varför det tog mig så lång tid att bestämma mig för att ansöka om medlemskap.

Jag har alltid varit aktiv i diverse organisationer och föreningar från att vara studentrepresentant i

Arkitektförbundet tidigt under min tid i Sverige, styrelseledamot i Afrikagrupperna i Sverige, och många andra organisationer. Ulrikedals Byalag - är det någon som minns det? och Seger? Nu är jag styrelseledamot och kassör i Williams Syndrom Föreningen i Sverige och hoppas ta lite mer aktiv del i Svenska ARC PEACE framöver. Jag är passiv medlem i ett antal små och stora föreningar men dem räknar jag inte upp här. Jag bor på Brf Djingis Khan med Stefan Olsson och våra fyra barn HaldOrvArVidar [Arvid (12), Vidar (9), Haldor och Orvar (8)].

Ibrahim

Jag kom till Sverige, september 1989. Jag kom till Lund december 89. Jag blev medlem i V, maj 98, men jag har röstat på V även 94.

Naturligtvis letar man efter det parti som är närmast i åsikt tänkande, och praktik arbete. Jag har kämpat och fortfarande kämpar för de svaga i samhället, och vi som har invandrar bakgrund, är en av de grupper som är svaga. Jag ville inte vara passiv, och vänta. Man måste kämpa för pensionärer, handikappade, missbrukare, kvinnor och invandrare. Man måste kämpa mot rasister och privatisering. Jag kämpar för en rättvis samhälle.

Jag var aktiv i föreningar, och var med i olika humanitära organisationer. För att man kämpa för riktig demokrati (både politiskt och ekonomiskt), måste man vara aktiv

politisk, för att vara aktiv politiskt, måste man kunna språket, att argumentera, analysera...etc. jag har fortfarande stor brist i språket. Jag kunde inte utbilda mig på riktigt, eftersom jag har börjat tidigt arbeta, för att inte bli socialbidrag beroende. Jag är gift, och har tre pojkar, Peshang 20, Barham 16, och Zamao 9 år gamla. Vård är ett nytt ämne, nytt område för mig att arbeta med, men det är intressant att arbeta med och för dem svaga grupper.

Vård- och omsorgsnämnd vad är det?

Eftersom detta är en ny nämnd från 1 januari 2000 kan vi inte svara på hur det har varit tidigare. Vi är båda nya till att ha nämnde-uppdrag och har varken fått material eller tid att sätta oss in i arbetet ordentligt för att ge ett fullständigt svar på vad "vård" nämnd är för något. Så som vi har läst oss till i "Lunds kommun inför 2000-talet" (Kommunstyrelsens förslag september 1999) skall "En vård- och omsorgsnämnd inrättas". "Vård- och omsorgsnämnden ska ansvara för

- Äldreomsorg
- Psykiatri
- Omsorg och habilitering"

Det är mycket det! Det är många människors dagliga liv som påverkas mycket och direkt av beslut som kommer att fattas i denna nämnd. Det handlar om tre svaga grupper i vårt samhälle, deras anhöriga och alla de som arbetar

med dem. Eftersom det är grupper som är extra känsliga för förändringar i sin omedelbara omgivning blir det viktigt att gå varsamt fram. Äldreomsorgen är ett område som riskerar att utsättas för stora påfrestningar och kommer troligen att kräva nytänkande allteftersom "fyrtiotalisterna" blir äldre.

I alla sammanhang när beslut skall fattas av en grupp människor som företrädare olika partier är konsten att kompromissa utan att helt ge upp sina principer det helt avgörande. Vi kommer självklart att arbeta för att Vs prioriteringar och principer så mycket som möjligt skall prägla nämndens arbete. Mats Olsson har suttit "referensgrupp för vård och omsorg" i och det känns bra att veta att vi har honom att diskutera med och ge oss råd i vårt kommande arbete. Dessutom kommer vi att utnyttja måndagsmötena som ett självklart forum för att diskutera beslut i nämnden.

Nita Lorimer
Ibrahim Kakahama

Rapport från distriktet

Jag blev invald i distriktsstyrelsen i år och har alltså suttit ungefär ett halvt år. Bland annat med anledning av Gunnar Sandins artikel i VB 35/99 vill jag redovisa en skrivelse med titeln "Utvärdering av distriktets verksamhet 1999 och funderingar inför 2000" som jag sänt in till distriktsstyrelsen apropå ekonomin och verksamheten under året. Skrivelsen är något avkortad och tabeller och dylikt borttagna.

Ekonomi

Om det bokslut som gjorts för 30 september används för en bokslutsprognos fås ett beräknet överskott på ca 400 000 kr. Detta kan jämföras med distriktsbidraget som enligt budget ska vara ca 540 000 kr.

Verksamheten 1999

Om man läser verksamhetsplanen nu så finner man att det är rätt mycket som inte gjorts. Av sådant som missats kan nämnas bl.a.:

- kommer partidistriktet att naturligt få ett större ansvar för partiets agerande vad gäller tunga politiska områden som arbets-

marknad, näringspolitik och miljö
- väl utformade samarbetsformer mellan region, distrikt och lokalavdelningar

- stöd till lokalorganisationer
- minst sex seminarier med Kvarnby
- studiecirkelledarutbildning
- arbetsbeskrivningar för ombudsmän
- arbetsgrupper och utskott
- Menander

En del av arbetet med ovanstående har dock kommit igång men blir väl inte klart till årskonferensen. Av döma av den ekonomiska sammanställningen ovan så är det inte ekonomin som lagt hinder i vägen. Snarare är det väl så att det är en ny och orutinerad styrelse som inte förmått att lyfta riktigt och inte lyckats prioritera och få saker och ting ur händerna. Det vettigaste vi kan göra nu är att erkänna att verksamheten inte skötts som den borde och att återlämna överskottet till lokalavdelningarna.

År 2000 - verksamhet och ekonomi

Mot bakgrund av ovanstående tror jag att det är klokt att föreslå årskonferensen en verksamhetsplan med tydligare prioriteringar och ett litet antal klara mål att sträva mot. Budgeten bör bantas för att stå i bättre samklang med detta. En rimlig nivå kan vara omsättning för 1999 plus en ökning på maximalt 100 000 kr.

Studieverksamhet. Det är bättre att styrelsen tar över ansvaret för utbildningen från studiegruppen. På första eller andra styrelsemötet efter årskonferensen görs en grovplanering av verksamheten med sikte på minst sex seminarier som varit målet för 1999. Studieorganisationsstjänsten avskaffas, en studieansvarig i styrelsen införs.

Menander. Ges ut sex gånger per år. En redaktör utses och ska sitta i styrelsen.

Distriktsexpeditionen.

Arbetsbeskrivningarna måste färdigställas snarast. Jag kan inte redogöra för vad ombudsmännen

sysslar med, hur ofta de är i kontakt med lokalavdelningar osv. vilket jag anser att jag borde veta. Arbetsbeskrivningarna inklusive underlag i form av vad tiden används till ska utgöra underlag för prioritering av verksamheten.

Politiskt arbete. Detta är mindre konkret och därmed svårare. Målet måste vara att aktivt driva ett antal politiska frågor som är viktiga för vårt parti och som inte är direkt kopplade till regionen.

Lokalavdelningar. Stödet till dessa har stötts och blötts under året. Utgångspunkten måste vara att varje lokalavdelning ska fungera självständigt, distriktet varken kan eller ska göra något arbete i lokalavdelningarna men däremot bidra med rådgivning, utbildning, information och förmedling av namn på personer som kan hjälpa till (t.ex. som talare eller på en studiecirkelträff) och liknande. Ombudsmännen bör ha det operativa ansvaret för kontakterna med lokalavdelningarna. Ett mål för kontakterna ska vara att löpande

forts sid 3

Samtida bekännelser av en lundensisk kommunalman del 6

Förutom farbror Allan som var kommunist och gift med fars syster fanns ytterligare en Allan i min släkt. Vi kallade honom "Allan på Taket". En period - det var innan Willie flyttade dit - bodde han i ett av rummen med takkupa i huset farmor och farfar hyrde. Det var därför han hade namn som en Astrid Lindgren figur. Sedan flyttade han till en lägenhet på Kalkbrottsgratan och hade kanariefåglar i en stor bur i köket.

Allan på taket var kusin till far och en inte särskilt lång man med stor näsa. Han kunde inte riktigt anpassa sig till sitt jobb på Kockums så han sa upp sig och startade eget tillsammans med två kompisar. Det ledde till att han lämnade Kalkbrottsgratan och byggde eget hus med swimmingpool nästan ända ute i Bunkeflo.

När far fyllde femtio höll jag ett alldeles för sentimentalt tal. Allan på taket blev nästan lika rörd som far och jag. Sedan var det han som satt i gång grammofonen och såg till att det blev dans.

I en paus i dansandet kunde jag inte låta bli att fråga vad hans firma hette. Jag hade inte träffat honom särskilt ofta så jag visste inte. Och förresten var jag socialist och inte särskilt intresserad av sådana detaljer. Att jag frågade berodde på att vi tidigare i vpk:s stadsdelsgrupp Centrum haft en medlem som bestämt sig för att bli proletär och därför utbildat sig till svarvare på AMU. Sitt första jobb hade han fått på ett litet verkstadsföretag i Limhamn.

Hyggliga chefer men dålig arbetsmiljö

Allans svar bekräftade det jag länge misstänkt men inte sagt till någon. Det var han som var kapitalisten vi diskuterat i stadsdelsgruppen. Vi hade nämligen fått regelbundna rapporter om den fackliga kampen på företaget. Den hade gått trögt. Cheferna var visserligen hyggliga men hyggligheten dölde brister i arbetsmiljön, sa min partikamrat. Han var otålig för de andra jobbnarna var inte särskilt intresserade av att ta kamp.

Allan på Taket kom mycket väl ihåg honom. Han hade haft huvudet på skaft så Allan hade erbjudit honom vidareutbildning på de nya maskinerna - jag minns inte om det var NC-maskiner eller något annat. Då hade han slutat sitt jobb. Det hade Allan svårt att förstå för han tyckte att det var ett generöst erbjudande.

Jag berättade inte att killen var son till en svensk affärsman som bodde i Iran och att han kommit tillbaka till Sverige för att studera på universitetet men avbrutit studierna för att bli revolutionär.

Killen försvann också från stadsdelsgruppen. Vart han tog

vägen vet jag inte. Förmodligen blev han medlem i Förbundet Kommunist. De lär ha haft en särskild avdelning för verkstadsjobbare med akademisk bakgrund och låg motivation för vidareutbildning.

Vem drev teaterprojektet?

Det finns många som Allan på taket - människor med stort behov av oberoende och beredskap att ta risker - människor som satsar mycket kraft och tid på att genomföra sina projekt. Det är inte bara stadsdelsgrupp Centrum i vpk-lund som haft problem med dem. De har inte riktigt passat in i vänsterns ideologiska ritningar. För oss har de varit motparter och då är det som vår akademiska Metallare sa:

Företagsklimatet

Min partikamrat borde kanske accepterat erbjudandet om vidareutbildning, stannat ett tag till hos Allan på Taket och hjälpt till att introducera den nya tekniken. Det hade inte hindrat honom från att jobba vidare med arbetsmiljön men gett honom möjlighet att lära mer om företagandets villkor. Storföretagen skulle fixa tillväxten. Det var ju de som var folkhemmets materiella bas.

Redan på 70-talet började den basen krackelera - varvskrisen, textilindustrins utflyttning och det meningslösa akutstödet till diverse dödsdomda industrier på bruksorter är exempel på det. Idag står det klart för alla att vi inte kan förlita oss på storföretagen. Det behövs

201. The bison speaks out at a meeting of the rebels.

de kan trassla till den fackliga kampen.

Vi har inte sett det där med att starta eget som ett livsprojekt och ett äventyr. Framgång på marknaden betyder att människor behöver och är beredda att betala för det man gör. Det ger frihet och oberoende. Den friheten och det oberoendet har vi haft svårt att acceptera. Det gör att vi överlämnat hela ideologin kring entreprenörskapet åt högern. Vi har gjort det lätt för dem att utmåla oss som byråkrater och centralister.

Ätminstone min vänstergeneration borde ha förståelse för entreprenörskap. Vi hade ju många entreprenörer själva. Vad var det annars för folk som startade skivbolagen, som drev bokförlagen och genomförde teaterprojektet? Vänstern är en frihetsrörelse och vi borde ha lätt att bejaka initiativ utanför den etablerade strukturen av storföretag och offentliga monopol.

en mer lokalt och regionalt bunden företagsamhet som komplement. Många nya småföretag är inte hela men en del av svaret på det behovet.

Framförallt måste vänstern intressera sig mer för företagandets villkor. Ska vi återta vår historiska roll som drivkraften för utveckling måste vi erövra begreppet "ett bra företagsklimat" och ge det ett dynamiskt innehåll. Idag är det starkt förknippat med högern och signalerar krav på nedrustning av den generella välfärden och goda skattevillkor för storbolagens direktörer.

Det är bl a därför Vänsterpartiets nya näringslivsprogram är ett hoppgivande tecken.

Roland Andersson

Rapport från....

forts från sid 2

upprätthålla en bild av hur lokalavdelningarna fungerar. Många lokalavdelningar är representerade i styrelsen vilket kan utnyttjas i sammanhanget. Styrelsemedlemmar kan också engagera sig i detta.

Distriktsstyrelsen.

I stället för ledamöter och suppleanter ska ett antal av styrelseposterna också innebära ansvar för vissa områden, dvs. en arbetande styrelse. Efter årskonferensen bör, förutom ordförande och vice ordförande, sekreterare, redaktör och studieansvarig finnas i styrelsen. Det ställer större krav på enskilda medlemmar vilket bara är bra.

Ekonomi.

Förslaget till budget som togs på DS oktobermöte måste revideras. En rimlig utgångspunkt är att göra en budget med en omsättning som ungefär motsvarar 1999 års omsättning. Tillägg kan göras för t.ex. några fler nummer av Menander.

Med stöd av ovanstående yrkar jag

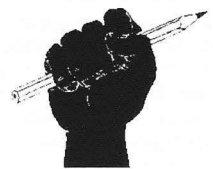
- att överskottet för årets verksamhet återbetalas till lokalavdelningarna

- att det i verksamhetsberättelsen för år 1999 görs en uppföljning av verksamhetsplanen 1999 med utgångspunkt i ovanstående

- att verksamhetsplanen för år 2000 utformas i enlighet med ovanstående förslag

- att budgetgruppen ges i uppdrag att omarbeta budgeten för år 2000 enligt ovanstående

Ola Hagring

Odramatisk höstkonferens

Vänsterdistriktets höstkonferens i den gångna helgen var en stillsam tillställning. Så stod heller inga egentliga beslut på dagordningen, bara diskussionspunkter. Allmänt positivt var de rapporter som lämnades av lokalorganisationerna. De har i regel kommit in i sin kommunalpolitiska verksamhet och kunde ibland rapportera om fortsatt medlemstillströmning. Notabelt var framgångarna i Skurup, en kommun där den kommunala listan satt mycket långt inne. En liten ensemble ur Röda Flåset väjde inte för de svåra låtarna, höll takten och för det mesta även tonen.

Huvudtalare var riksdagsman Lars Bäckström vars tal refereras i annat sammanhang.

HAR DU FLYTTAT? skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan)

NY ADRESS.....

Svar till Jan Wallgren:

Jag känner behov att kommentera artikeln av JW "Under ytan går på djupet i Regionfullmäktige" i föregående VB.

Jag sitter själv som ledamot i Regionfullmäktige som en utav de elva. Hade inte glädjen att läsa Brita Bergs artikel men i den redogörelsen JW ger i sin artikel så saknas det en väsentlig uppgift, nämligen att den endaborgerliga ledamoten som röstade tillsammans med oss i omröstningen omsamarbete med antinazistiska organisationer var just Harry Franzén. Han gjorde det vi inte klarade av i omröstningen om fri barnsjukvård, nämligen han röstade med "fiender" och bröt mot principerna. Vi släppte inte vår principiella hållning att inte rösta med ärkefiende oavsett vad det handlar om. Därför förlorade vi helt den fria barnsjukvården och det känns inte bra och inte rätt.

Jag har länge plågats av detta outtalade förhållningssätt som

innebär att principiellt alltid vara emot borgerliga förslag i synnerhet om de kommer från Harry Franzén. Under den sista fullmäktige fick jag en tankeställare. Hur behandlar vi varandra? Hur behandlar vi Harry Franzén? Finns det likheter mellan vårt sätt att behandla honom och borgerligas sätt att behandla oss p.g.a. Våra kommunistiska "synder"? Hur blir man som människa om man blir utdömd på förhand innan man öppnat munnen? Kan det rent av handla om vuxen mobbing? Jag låter frågorna hänga i luften och låter obehaget växa vid tanke på de tänkbara svaren.

För de som skulle komma på idén att hoppa på mig för mina potentiellapronazistiska tendenser vill jag säga: det är ingen idé, ni har fel. Min artikel vill enbart uttrycka ett växande obehag inför kommande möten där vi återigen principiellt allierar oss med socialdemokrater och principiellt mobbar ut borgarna. Det leder till att man slutar lyssna på varandra och att vi förlorar trovärdighet. Vår främsta uppgift är inte att bevisa borgarnas oduglighet utan att vinna omröstningar i viktiga frågor. En sådan var den fria barnsjukvården. Om vi fortsätter med den anslagna traditionen att principiellt inte rösta på borgerliga förslag oavsett innehåll så finns det risk för att väljarna inte kan se skillnaden mellan vår politik och den socialdemokratiska politiken. Än hoppas jag att en sådan skillnad finns.

Med kamratliga hälsningar
Eva Wahlgren, Ängelholm

Favorit i höstboksfloden

Böcker lär vara årets julklapp. Låt oss lyfta fram en av våra absoluta favoriter, lundafysikern Bodil Jönssons Tio tankar om tiden (Brombergs förlag). Och låt oss där lyfta fram följande citat som gläder en gammal bilskeptiker:

"Antag att du har fem mil till arbetet så att du kör bil tio mil om dagen. Det gör du kanske på ungefär en timme. Men tar det verkligen en timme att köra tio mil? Låt oss räkna efter (siffrorna är redan lite föråldrade, men proportionerna är korrekta). Det kostar ungefär 200 kronor att köra bil 10 mil. De 200 kronorna måste man arbeta ihop. Medellönen per timme efter skatt är 50 kronor. Det tar alltså fyra timmar att få ihop pengarna till bilkörningen, Jamen då tar det inte 1 timme att köra bil 10 mil utan 1+4, det vill säga 5 timmar! Då är ju medelhastigheten 20 km per h (avståndet 10 mil, det vill säga 100 km under 5 timmar). Då kan man faktiskt lika gärna cykla!"

Fast kalkylen gäller inte för den som har förmånen av tjänstebil.

Gr

Svar till Gunnar Sandin VB kommenterar VB 35/99

Gunnar! Vänsterpartiet har inga kommunalpolitiska sekreterare. Vi har däremot två partiföreträdare, dvs Mats Olsson och jag, som delar lika på partiföreträdarskapet. Detta innebär dock inte att vi har två heltidsanställda partiföreträdare som du tycks tro. Det innebär att vi har kanske åtta till tio timmar var per vecka för partiet. Ibland hinner vi inte skriva till VB därför att vi har varit tvungna att prioritera andra saker, det finns faktiskt ytterligare en "högarvoderad" partimedlem i KS som kan skriva. Ibland har jag själv eller barnen varit sjuka och därför har jag inte kunnat eller orkat skriva, eller som du föreslog ringa runt till det fyrtiotal medlemmar som har förtroendeuppdrag och be dem att skriva. Det är du som är redaktör och inte jag. Jag är inte i egenskap av partiföreträdare skyldig att förse VB med material varje vecka. Jag skriver gärna om jag blir ombedd, och har möjlighet. Men du har ingen som helst rätt att skälla ut mig för att jag inte oombedd fyller VB med material de veckorna du är redaktör vilket du faktiskt har gjort vid flera tillfällen. Så, Gunnar, visa att du kan bete dig anständigt eller gå en kurs i social kompetens. Be om ursäkt för ditt dåliga humör och dina orättvisa påhopp, så kanske jag skriver i VB nästa gång du är redaktör.

Cecilia Wadenbäck

Menander

Förra veckan suckade vi i VB över att v-distriktets tidning Menander inte hade kommit på länge. Men vi blev snabbt bönhörda av distriktsexpeditionen. I dag måndag kom den med posten.

Det är ett intressant nummer med rapporter, aktuell information och debatt. Mest givande är Gudrun Schymans tankar om vänsterpartiets uppgifter och möjligheter som hon skrev ner i början av september, ett discussionsunderlag för medlemmöten, kurser, konferenser etc. Meningen är så att diskussionerna ska rapporteras till partistyrelsen som sammanställer dem inför nästa kongress i maj 2000.

Sänd in referat och synpunkter senast den ... hoppas, de skulle ha varit inne den 15 november. Så det är försent. Men läs ändå gärna vad Gudrun tycker!

VB rättar

"Jag reagerar starkt mot formuleringen i VB nr 35 om att det skulle vara så att riksdagsledamöterna från Skåne skulle känna sig undersysselsatta.

Referenten måste ha missförstått vad Karin Svensson Smith menade.

Det vi har diskuterat är att Skånedistriktet så gott som aldrig efterfrågar oss riksdagsledamöter. Vi får aldrig någon förfrågan om deltagande i debatter, konferenser etc.

Att jag, Karin, Sten Lundström & Sven-Erik Sjöstrand har fullt upp att göra skulle alltså inte hindra oss från att omprioritera verksamhet till Skåne. Men eftersom Skåne inte efterfrågar oss tackar vi som oftast ja till andra distrikts och kommuner."

Tasso Stafilidis

Kommentar:

Tasso har rätt i sin kritik som Sten Lundström med kraft har instämt i. Jag missuppfattade Karin Svensson Smith i min intervju och ber om ursäkt. Och jag hoppas att lokalorganisationen i Lund hörsammar erbjudandet från Skånes fyra riksdagsledamöter.

Gunnar Sandin

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITISKA GRUPPEN
möte Må 6 december kl 19.00 på partilokalen. Ämne: Arenden inför Byggnadsnämnden 8.12, Kommunfullmäktige 9.12, Miljönämnden 7.12, Tekniska nämnden 8.12.

RÖDA KAPELLET. Sö. 5.12 kl. 17.45 (obs. tiden!) genrep med Joakim av proggrammet, kompletterat med "Cheops pyramid". Aven sång. Reservera för spel 30.12.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Marianne Sonby m fl.
Näste redaktör: Sten Henriksson

Manus sänds per post till: Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund.
Måndag e. 17 till fax 046-123123.
Manus mottas gärna på epost, vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett.

Telefon till redaktörerna:
Sten Henriksson 046-14 44 57
Marianne Sonby 046-13 19 75
Gunnar Sandin 046-13 99 58
Vid utebliven tidning ring:
Cecilia Wadenbäck 046-13 82 13.